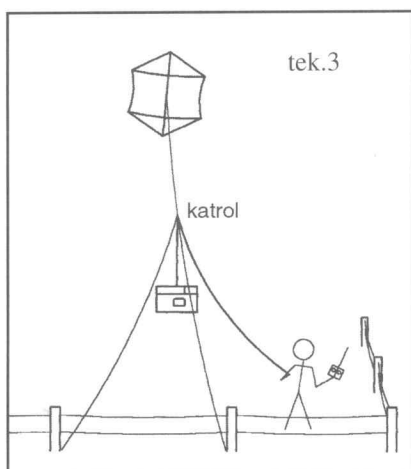

geheel met schroefdraad instelbaar gemaakt om na wat ongeregelheden (bijvoorbeeld een klein beetje verschoven camera na een "iets te harde landing") het geheel toch weer werkend te krijgen (figuur 2).

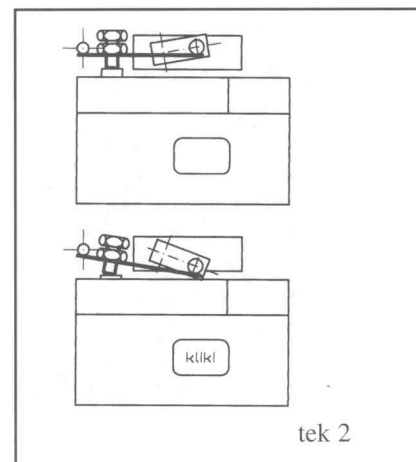
De horizoninstelling gebeurt aan de grond. De afdrukservo kantelt gewoon mee met de camera. Het plaatje waarmee de camera aan het frame vast zit, is ook 90° gedraaid te monteren, waardoor behalve landschap ook portret gefotografeerd kan worden. Na deze verbouwingen weegt mijn camera + afstandsbediening ongeveer 900 gram.

Om de camera ophoog te brengen gebruikten we in eerste instantie een katrol die zo'n 20 meter onder de vlieger (Vinvlieger 1.50 x 2.00 m,

later Sanjo 2.00 x 1.50 m) geknoopt werd. De lijn die daarvoor extra naar beneden liep, werd gebruikt als steunlijn (figuur 3). Zonder steunlijn zijn de foto's behoorlijk bewogen (1 op de 2), met steunlijn nog maar 1 op de 5. De steunlijn werkt dus goed, maar de katrol is een zorgenkindje. Er hoeft maar een halve draai in de heen- en teruggaande lijn te zitten en hij loopt gegarandeerd van het wiel-tje af. Van het geschuur dat je vervolgens in de lijn voelt, krijg je visioenen van een gerafeld en gebroken uiteinde en een naar beneden suizende camera.....

Beter is het om de camera met een karabijnhaak aan een lijnelement-haakje te klikken, om vervolgens met een katrol over de vliegerlijn naar het grondanker te wandelen (figuur 4). De vlieger heeft hierbij enige tijd nodig om de camera omhoog te trekken; niet te snel lopen dus! De steunlijn knopen we ook met een haak aan de vliegerlijn, maar dan een paar meter hoger dan de camera. De wind blaast deze ontspannen lijn nu van de camera weg, waardoor in de war raken met de camera + windvaan voorkomen wordt. Jammer is alleen wel dat deze lijn óók op de foto komt. Het steunlijn lager inknoopen kan ook, maar hij moet dan meteen een flink stuk lager ingeknoopt worden om niet in de war te raken met

de camera. En dat gaat weer ten koste van het stilhangen. Bovendien kom je deze haak + lijn tegen als je met je katrol aan het wandelen bent.

Als de camera in de lucht hangt is het wachten op een moment dat het hele zaakje stil hangt alvorens af te drukken. Sommige foto's zijn haarscherp, andere flink bewogen.

Omdat je natuurlijk nooit tevreden bent met de kwaliteit van de foto's besloot ik, in navolging van onder andere Emiel Stroeve (Vlieger 1998-6), de ophanging te verbeteren met een picavet-ophanging. Deze ophanging bestaat uit een kruis met op elk uiteinde een katrol dat door middel van een wirwar van draden aan 2 punten in de vliegerlijn hangt. Onder dit kruis hangt het toestel. De combinatie van lijnen en katrollen zorgt er voor dat de camera in een horizontaal vlak blijft bewegen. Hierdoor zijn twee van de drie bewegingen die voor onscherpe foto's zorgen, verdwenen.

Het op- en neerhalen van het toestel gebeurt nog op dezelfde manier als voorheen, behalve dat je nu twee haken en twee karabijnen nodig hebt. Het opruimen is daarentegen wel wat lastiger, omdat al die lijnen snel in een knoop zitten die er niet makkelijk weer uit te halen is. Om dit goed